

Sygn. akt II K 160/17

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 września 2017 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Czaplińska

Protokolant: Anna Starczewska

przy udziale Prokuratora Anny Menażyk

po rozpoznaniu w dniu 26 września 2017 roku w Gdańsku sprawy

T. O., urodzonego (...) w B.,

syna R. i C. z domu M.

o wydanie wyroku łącznego, skazanego prawomocnymi wyrokami:

1 1. Sądu Rejonowego w Gdańsku z dnia 1 września 2003 roku w sprawie o sygnaturze akt **IV K 712/03** za przestępstwo z art. 270 § 3 k. k. na karę grzywny w wymiarze 62 (sześćdziesięciu dwóch) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda;

2 2. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 26 maja 2006 roku w sprawie o sygnaturze akt **VIII K 101/06** za przestępstwo z art. 286 § 1 k. k. w zb. z art. 273 k. k. w zw. z art. 11 § 2 k. k. w zw. z art. 12 k. k. popełnione w dniu 22 grudnia 2003 roku na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

3 3. Sądu Rejonowego w Sopocie z dnia 31 maja 2010 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 125/10** za przestępstwo z art. 280 § 1 k. k. w zb. z art. 275 § 1 k. k. w zb. z art. 157 § 2 k. k. w zw. z art. 11 § 2 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k. popełnione w dniu 20 stycznia 2010 roku na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

4 4. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 27 września 2011 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 386/10** za przestępstwo z art. 158 § 1 k. k. popełnione w nocy z 10/11 września 2009 roku na karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 (pięciu) lat tytułem próby oraz karę grzywny w wymiarze 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda; postanowieniem Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku z dnia 24 marca 2015 roku zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary; postanowieniem Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku z dnia 7 maja 2015 r. skrócono karę o 76 dni na podstawie art. 71 § 2 k. k. w związku z uiszczeniem przez skazanego grzywny;

5 5. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 18 lutego 2015 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 1492/14** za przestępstwo z art. 178a § 1 k. k. popełnione w dniu 18 października 2014 roku na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 (pięciu) lat tytułem próby

orzeka

I. przy zastosowaniu art. 4 § 1 k. k. na podstawie art. 85 k. k. i art. 86 § 1 k. k. (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r.) łączy jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone w wyrokach: Sądu Rejonowego w Sopocie z dnia 31 maja 2010 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 125/10** oraz Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku

z dnia 27 września 2011 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 386/10** i jako karę łączną wymierza skazanemu T. O. karę 2 (dwóch) lat i 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 577 k.p.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. na poczet kary łącznej pozbawienia wolności wymierzonej skazanemu w punkcie I. sentencji wyroku zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie II K 125/10 Sądu Rejonowego w Sopocie od dnia 22 stycznia 2010 roku do dnia 31 maja 2010 roku, od dnia 28 grudnia 2011 roku do dnia 7 lutego 2013 roku oraz okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie II K 386/10 Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku od dnia 16 października 2016 roku do dnia 26 września 2017 roku, przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

III. w pozostałym zakresie orzeczenia zawarte w wyrokach ulegających połączeniu podlegają odrębnemu wykonaniu;

IV. na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie w zakresie dotyczącym wyroków wydanych w sprawach: IV K 712/03 Sądu Rejonowego w Gdańsku, VIII K 101/06 Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku i II K 1492/14 Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku;

V. na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych, które przejmuje na rzecz Skarbu Państwa.

Sygn. akt II K 160/17

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, co następuje:

T. O. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Gdańsku z dnia 1 września 2003 roku w sprawie o sygnaturze akt **IVK 712/03** za przestępstwo z art. 270 § 3 k. k. na karę grzywny w wymiarze 62 stawek dziennych po 10 złotych każda.

Dowód: dane o karalności - k. 20 – 22, 46 – 48, 71 - 73

T. O. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 26 maja 2006 roku w sprawie o sygnaturze akt **VIII K 101/06** za przestępstwo z art. 286 § 1 k. k. w zb. z art. 273 k. k. w zw. z art. 11 § 2 k. k. w zw. z art. 12 k. k. popełnione w dniu 22 grudnia 2003 roku na karę 1 roku pozbawienia wolności.

Dowód: odpis wyroku w sprawie VIII K 101/06 SR Gdańsk – Południe w Gdańsku – k. 86 - 87; dane o karalności – k. 20 – 22, 46 – 48, 71 - 73

T. O. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Sopocie z dnia 31 maja 2010 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 125/10** za przestępstwo z art. 280 § 1 k. k. w zb. z art. 275 § 1 k. k. w zb. z art. 157 § 2 k. k. w zw. z art. 11 § 2 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k. popełnione w dniu 20 stycznia 2010 roku na karę 2 lat pozbawienia wolności.

Dowód: odpis wyroku w sprawie II K 125/10 SR w Sopocie – k. 88 - 89; dane o karalności – k. 20 – 22, 46 – 48, 71 - 73

T. O. skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 27 września 2011 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 386/10** za przestępstwo z art. 158 § 1 k. k. popełnione w nocy z 10/11 września 2009 roku na karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat tytułem próby oraz karę grzywny w wymiarze 80 stawek dziennych po 10 złotych każda; postanowieniem Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku z dnia 24 marca 2015 roku zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary; postanowieniem Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku z dnia 7 maja 2015 r. skrócono karę o 76 dni na podstawie art. 71 § 2 k. k. w związku z uiszczeniem przez skazanego grzywny.

Dowód: odpis wyroku w sprawie II K 386/10 SR Gdańsk – Południe w Gdańsku – k. 90- 91; dane o karalności – k. 20 – 22, 46 – 48, 71 - 73

T. O. skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 18 lutego 2015 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 1492/14** za przestępstwo z art. 178a § 1 k. k. popełnione w dniu 18 października 2014 roku na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat tytułem próby.

Dowód: odpis wyroku w sprawie II K 1492/14 SR Gdańsk – Południe w Gdańsku - k. 85; dane o karalności – k. 20 – 22, 46 – 48, 71 - 73

Z opinii o skazanym z Zakładu Karnego w K. wynika, że w stopniu poprawnym przestrzega on dyscypliny i porządku. Karę odbywa w systemie programowanego oddziaływania, na dzień sporządzenia opinii zadania (...) nie zostały jeszcze zrealizowane. W dniu 26 sierpnia 2017 r. odnotowano konflikt ze współosadzonym. Do przełożonych odnosi się w sposób regulaminowy. Skazany nie prezentował zachowań agresywnych i autoagresywnych. Nie stosowano wobec niego środków przymusu bezpośredniego. W trakcie odbywania kary pozbawienia wolności 20 razy był nagradzany, udzielono 3 ulg, dotychczas nie był karany dyscyplinarnie, obecnie wniosek o wymierzenie kary dyscyplinarnej oczekuje na rozpatrzenie. Osadzony jest obecnie zatrudniony nieodpłatnie jako sprzątający w oddziale mieszkalnym. Z powierzonej pracy wywiązuje się właściwie. Brał udział w programie resocjalizacyjnym w zakresie radzenia sobie z agresją. Nie deklaruje przynależności do podkultury przestępczej. Nie wypowiada się na temat popełnionych przestępstw. Prognoza penitencjarna co do dalszego poprawnego funkcjonowania w zakładzie karnym typu otwartego jest pozytywna.

Dowód: opinia o skazanym – k. 34, 41, 57, 74; informacje o pobytach i orzeczeniach – k. 35 – 38, 58 – 61, 75 - 78

Skazany T. O. był uprzednio pięciokrotnie karany przez Sąd.

Dowód: dane o karalności – k. 20 – 22, 46 – 48, 71 - 73

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, które zostały ujawnione w toku rozprawy, w szczególności w postaci odpisów wyroków, opinii o skazanym wraz z informacją o pobytach i orzeczeniach oraz danych o karalności.

Sąd dał wiarę tym dokumentom uznając, że nie budzą one wątpliwości, co do rzetelności i autentyczności zgromadzonych w nich informacji. Zostały one sporządzone przez uprawnione do tego osoby, a żadna ze stron nie kwestionowała ich wiarygodności. Dokumenty ujawnione w toku rozprawy łączą się w spójną i logiczną całość i w ocenie Sądu, pozwalają odtworzyć stan faktyczny niezbędny do rozstrzygnięcia w przedmiocie wydania wyroku łącznego.

W pierwszej kolejności należy zaznaczyć, że wydając wyrok łączny w niniejszej sprawie, Sąd – mając na uwadze dyspozycję art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. – o zmianie ustawy Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw oraz treść art. 4 § 1 k. k. – obowiązany był rozważyć, które z przepisów o karze łącznej (tj. w brzmieniu sprzed nowelizacji, tj. czyli obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. czy też w brzmieniu znowelizowanym, obowiązującym od dnia 1 lipca 2015 r.) będą korzystniejsze dla skazanego. W ocenie Sądu, korzystniejsze dla skazanego są poprzednio obowiązujące przepisy o karze łącznej, albowiem - wobec faktu, iż z aktualnego brzmienia przepisu art. 85 § 1 k. k. wyeliminowana została przesłanka popełnienia dwóch lub więcej przestępstw zanim zapadł pierwszy wyrok co do któregośkolwiek z tych przestępstw - wydanie wyroku łącznego w oparciu o aktualnie obowiązujące przepisy o karze łącznej, skutkowałoby połączeniem wszystkich kar pozbawienia wolności orzeczonych wobec skazanego (w tym także kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania) i orzeczeniem kary łącznej bezwzględnego pozbawienia wolności, co byłoby równoznaczne z zarządzeniem wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem wydanym w

sprawie II K 1492/14 SR Gdańsk – Południe w Gdańsku (punkt 5. komparycji wyroku). Dlatego też, za korzystniejsze dla skazanego Sąd uznał poprzednio obowiązujące przepisy o karze łącznej.

Należy wskazać, że podstawę do orzeczenia kary łącznej w ramach wyroku łącznego określają przepisy art. 85 k. k. w zw. z art. 569 § 1 k. p. k. Zgodnie z dyrektywą wyrażoną w tych przepisach sąd orzeka karę łączną, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, co do któregośkolwiek z tych przestępstw – i wymierzono za te przestępstwa kary tego samego rodzaju.

Sąd dokonując analizy treści wyroków zapadłych w stosunku do skazanego pod kątem zastosowania przepisów dotyczących łączenia kar, tj. art. 85 k. k., art. 86 § 1 k. k. do których odsyła przepis art. 569 § 1 k. p. k., uznał że w stosunku do skazanego T. O. zachodzą przesłanki do połączenia kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami wydanymi w sprawach: II K 125/10 SR w Sopocie i II K 386/10 SR Gdańsk – Południe w Gdańsku.

Kolejną kwestią podlegającą rozważeniu i decydującą o możliwości połączenia kar było ustalenie, czy kary wymierzone za przestępstwa przypisane skazanemu, a objęte wyrokami podlegającymi łączeniu, są karami tego samego rodzaju. W wyrokach podlegających łączeniu

T. O. skazany został na kary pozbawienia wolności, które jako kary tego samego rodzaju podlegają łączeniu.

W związku z tym, w punkcie I. sentencji wyroku łącznego w oparciu o art. 85 k. k., art. 86 § 1 k. k. Sąd połączył kary pozbawienia wolności orzeczone w sprawach: II K 125/10 SR w Sopocie i II K 386/10 SR Gdańsk – Południe w Gdańsku i jako karę łączną wymierzył T. O. karę 2 lat i 9 miesięcy pozbawienia wolności. Sąd baczyl przy tym, by zgodnie z treścią art. 86 k. k. wymiar kary łącznej mieścił się w zakresie od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa z wyroków podlegających łączeniu, do ich sumy. Ponadto podkreślić należy, że wymierzając powyższą karę łączną Sąd uwzględnił fakt, iż kara pozbawienia wolności orzeczona w sprawie II K 386/10 Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku uległa skróceniu o 76 dni w trybie art. 71 § 2 k. k. z uwagi na fakt, iż w sprawie tej – obok kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania – orzeczona została kara grzywny na podstawie art. 71 § 1 k. k., która to grzywna została uiszczona, a następnie zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary. Odnosząc się natomiast do wniosku obrońcy skazanego z dnia 26 września 2017 r. o zaliczenie okresu owych 76 dni na poczet orzeczonej kary łącznej, wskazać należy, że wniosek ten nie zasługuje na uwzględnienie. Sąd podziela stanowisko wyrażone w orzeczeniu Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 26 października 2011 roku w sprawie II AKz w 603/11, zgodnie z którym przewidziana w art. 71 § 2 k. k. instytucja polegająca m. in. na obowiązku skrócenia kary pozbawienia wolności o okres odpowiadający liczbie uiszczonych stawek dziennych odnosi się wyłącznie do kary pozbawienia wolności, której wykonanie uprzednio zawieszono (art. 69 § 1 k. k.), co stanowiło podstawę orzeczenia grzywny na podstawie art. 71 § 1 k. k., w sytuacji zarządzenia jej wykonania, a nie do kary łącznej zawartej w wyroku łącznym obejmującej także wymienioną wyżej karę jednostkową. Tak obniżona kara stanowi jedynie podstawę wymiaru kary łącznej w wyroku łącznym w granicach wskazanych treścią art. 86 § 1 k. k. Nie ma zatem żadnych podstaw prawnych, aby skazanemu T. O. na poczet orzeczonej w wyroku łącznym kary łącznej zaliczyć dodatkowo wskazany okres, o który już obniżono karę jednostkową pozbawienia wolności.

Wymierzając karę łączną Sąd nie rozważa ponownie kwestii społecznej szkodliwości czynów, za które zostały orzeczone kary jednostkowe ani też stopnia zawinienia przy popełnieniu wyżej wymienionych czynów. Sąd winien mieć na uwadze prewencję indywidualną wobec oskarżonego – w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego – skazanego, jak też względy prewencji generalnej. Ponadto Sąd winien rozważyć kwestię czy przestępstwa, za które zostały orzeczone kary jednostkowe są jedno - czy też różnorodnej, czy zostały popełnione w krótkich czy też znacznych odstępach czasu. Przestępstwa objęte wyrokami wskazanymi w punkcie I. sentencji wyroku łącznego są przestępstwami różnorodnymi, wymierzonymi przeciwko różnym dobrom prawnym, tj. mieniu (art. 280 § 1 k. k.) oraz życiu i zdrowiu (art. 158 § 1 k. k.), co przemawia za celowością zastosowania przy łączeniu kar jednostkowych zasady kumulacji. Przestępstwa te zostały natomiast popełnione na przestrzeni stosunkowo krótkiego okresu czasu (w odstępie czterech miesięcy), co z kolei przemawia za celowością zastosowania przy łączeniu kar jednostkowych zasady absorpcji.

Nie ulega także wątpliwości, iż względy prewencji zarówno generalnej, jak i indywidualnej nakazują zastosowanie wobec skazanego zasady kumulacji kar. T. O. był już pięciokrotnie karany przez sąd. Zgodnie z poglądem wyrażonym przez Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 12 lipca 2000 r.: „decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma względem na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Popołnienie dwóch lub więcej przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji. Absorpcję kar należy stosować bardzo ostrożnie, biorąc pod uwagę negatywną co do sprawcy przesłankę prognostyczną, jaką jest popołnienie kilku przestępstw” (II AKa 171/00, OSA 2001/2/5).

Sąd miał także na uwadze fakt, iż popołnienie dwóch lub więcej przestępstw jest zasadniczo okolicznością obciążającą i w związku z tym kara łączna nie może stanowić niczym nie uzasadnionej premii dla skazanego płynącej jedynie z faktu popołnienia większej liczby przestępstw („Kodeks karny-komentarz” pod red. A. Wąska, Gdańsk 2000, t. II, s. 261-263). A za taką właśnie premię należałoby uznać wymierzenie skazanemu kary łącznej z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że zachodzą podstawy do częściowego zastosowania zasady absorpcji kar jednostkowych, a częściowego zastosowania zasady kumulacji kar jednostkowych. Należy bowiem mieć na uwadze, że T. O. wielokrotnie popołnił przestępstwa. Zachowanie skazanego wskazuje na jego niepoprawność, uprzednie skazania nie powstrzymały go przed ponownym naruszeniem porządku prawnego. Sąd miał jednak na uwadze także treść pozytywnej opinii o skazanym z Zakładu Karnego w K..

Sąd Najwyższy niejednokrotnie podkreślał, iż stosowanie jednej z wyżej wymienionych zasad, absorpcji czy też kumulacji w pełnym zakresie z wyłączeniem zasady przeciwnej, winno mieć miejsce jedynie wyjątkowo. Podzielając ten pogląd, Sąd wymierzył karę łączną przy zastosowaniu zarówno zasady absorpcji, jak i kumulacji.

Z tych przyczyn Sąd uznał, że kara łączna we wskazanym powyżej wymiarze będzie w należyty sposób oddziaływać prewencyjnie na skazanego.

Co do pozostałych rozstrzygnięć zawartych w wyrokach podlegających łączeniu, Sąd ustalił, że podlegają one odrębnemu wykonaniu.

W punkcie II. sentencji wyroku Sąd zaliczył skazanemu na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności odpowiednie okresy rzeczywistego pozbawienia wolności.

W punkcie IV. sentencji wyroku Sąd na podstawie art. 572 k. p. k. umorzył postępowanie w zakresie dotyczącym wyroków wydanych w sprawach: IV K 712/03 SR w Gdańsku oraz VIII K 101/06 i II K 1492/14 SR Gdańsk – Południe w Gdańsku wobec braku warunków do orzeczenia kar łącznych w tym zakresie, o czym była mowa w powyższych rozważaniach.

Sąd zwolnił skazanego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem o wydanie wyroku łącznego.